ACTA
CAUSÆ RITUUM
SEU
CEREMONIARUM SINENSIUM:
COMPLECTENTIA

I.

Mandatum, ſeu Edictum D. Caroli Maigrot Vicarii Apoſtolici Fokienſis in Regno Sinarum, nunc Epiſcopi Cononenſis.

II.

Quæſita ex eodem Mandato, ſeu Edicto excerpta, Sac. Congregationi Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis propoſita.

III.

Reſponſa data iiſdem Quæſitis à præfata Congregatione.

IV.

Decretum à Sanctiſſimo D. N. D. CLEMENTE Divina Providentia PAPA XI. in eadem Congregatione die xx. Novembris MDCCIV. editum, quo dicta Reſponſa confirmantur, & approbantur.

VENETIIS, M.DCCIX

Apud Antonium Bortoli.

SUPERIORUM PERMISSU.

Juxta exemplar impreſſum

ROMÆ

Ex Typographia Reverendæ Cameræ Apoſtolicæ.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

MANDATUM
SEU
EDICTUM
D. CAROLI MAIGROT

Vicarii Apoſtolici Fokienſis in Regno Sinarum, nunc Epiſcopi Cononenſis.

CArolus Maigrot Sacerdos, Vicarius Apoſtolicus Fokienſis, Sacræ Facultatis Pariſienſis Doctor, Sociuſque Sorbonicus, omnibus Vicariatus noſtri Conſacerdotibus ſalutem in eo, qui eſt omnium vera ſalus. Ex quo in Sinarum Imperium, Deo favente, appulimus, Nobis ſemper hæc Vicariorum Apoſtolicorum ſolicitudinis præcipua pars viſa eſt, ut diverſis quæſtionibus, de quibus inter Miſſionarios jam diù controvertitur, finem, ſi fie-

ſi fieri poſſet, afferrent: Sin minus, regulam Miſſionariis traderent, quæ donec Apoſtolica Sedes controverſiam dijudicaret, æquali ab omnibus uſu, & ratione ſervaretur. Neque enim, quod ſæpiùs gementes conſpeximus, ſine magno Eccleſiarum iſtarum detrimento accidit, ut Euangelii Miniſtri in rebus, quæ ad Dei cultum, & Idololatriæ extirpationem attinent, inter ſe non conſentiant; Ut quod alii ſine Idololatriæ labe fieri poſſe non putent, hoc alii Chriſtianos facere permittant, aut etiam ad faciendum adhortentur; Utque illi ipſi, qui certos uſus ſuperſtitioſos eſſe arbitrantur, eoſdem pro bono pacis interdum tolerent. E' qua mali tolerantia malum radices agere, atque in dies incrementum accipere, diuturna experientia cognovimus.

Et quidem plerique Vicariatus noſtri Miſſionarii hanc, in quæſtionibus tanti momenti, non ſententiarum modò diſcrepantiam, ſed praxis, & uſus diſſimilitudinem tolli magnoperè cupientes, noſtram pro eo, quo indigni fungimur, Vicarii

carii

catii Apoſtolici munere, ſententiam ſciſcitati ſunt: ac ne continuis conſcientiæ ſcrupulis, & angoribus premerentur, *aliquid ſaltem per interim à nobis decerni ſæpius inſtiterunt*: Rerum autem gravitas fecit, ut non ità citò reſponderimus, atque illi exoptabant. Etſi enim jam à multo tempore bon. mem. Epiſcopi Heliopolitani, olim Vicarii Apoſtolici Fokienſis, & Sinarum Miſſionum Generalis Adminiſtratoris juſſu, cum ſuas nobis vices demandaret, his rebus incumberemus, nova tamen, & acrior diligentia, poſtquam ad Apoſtolicum Vicariatum à S. Sede electi fuimus, adhibenda eſſe viſa eſt. Qua in re, id verè affirmare poſſumus, nihil à nobis ſpontè prætermiſſum fuiſſe, ut ſive ex Sinicis fontibus, ſive ex Commentariis, hoc in genere, Europæo Idiomate conſcriptis, quoſcumque habere potuerimus, ſive ex eruditorum Virorum conſortio, veritatem indagaremus. Et quod omnium maximè neceſſarium eſt, Deum jugi Sacrificio, & aſſiduis precibus obſecravimus, ut tenebras noſtras illumina-

ret, & ſemitas ſuas, quodque placitum, & acceptum eſt in oculis ſuis, edoceret.

Cum itaque Decretis, & Conſtitutionibus Apoſtolicis ſancitum ſit, ad Apoſtolicos Vicarios ſpectare, ut iis, quæ ad Cultum Divinum, & bonos mores pertinent, intra ſuorum Vicariatuum fines provideant: ut hac in parte officio noſtro faciamus ſatis, omnibus & ſingulis Vicariatus noſtri Miſſionariis obſervanda præcipimus, quæ ſequuntur, *donec aliter ab Apoſtolica Sede decretum fuerit*.

Primò. Excluſis nominibus Europæis, quæ nonniſi barbaro quodam modo Sinicis literis, & Vocibus exprimi poſſunt, Deum Opt. Max. longo uſu recepto nomine TIEN CHV, Cœli Dominum appellandum eſſe ſtatuimus, itaut duæ aliæ Sinicæ Voces TIEN Cœlum, & XANG TI ſupremus Imperator prorſus repellantur; Multò minùs affirmetur, id quod Sinæ præfatis nominibus TIEN, & XANG TI intelligunt, Deum eſſe, quem Chriſtiani colimus.

Secundò. Diſtrictè prohibemus, ne in

ulla Eccleſia, Tabella quædam, cui hæ duæ literæ COELUM COLITO, KING TIEN inſcriptæ ſunt, appendatur, & ubicumque appenſa fuerit, intra duos menſes auferri mandamus, cum aliis ejuſdem ſenſus Tabellis, & Verſibus, in quibus nomina TIEN, & XANG TI Deo affinguntur. Ac noſtrò quidem judicio, cùm omnes illæ Tabellæ, tum ea in primis, quæ literas KING TIEN continet, ab Idololatria excuſari non poſſint. Tametſi verò non ità certa res eſſet, ac nobis videtur, vel ipſa periculi ſuſpicio, ne ab Euangelii Miniſtris abominatio deſolationis in loco ſacro collocetur, nos ab ejuſmodi Tabellis deterrere debet: Maximè cum experientia nobis conſtet, eos Vicariatus noſtri Miſſionarios, quorum in Eccleſiis illæ Tabellæ non habentur, nihilo ad Euangelium prædicandum imparatiores eſſe, nec minorem, quàm alii, laborum ſuorum fructum percipere.

Tertiò. Quæſita ſuper Capitibus Summo Pontifici Alexandro VII. propoſita,

multis in rebus non eſſe veridica declaramus ; ac proindè Miſſionarios reſponſis ab Apoſtolica Sede, rectè quidem, & ſapientèr, ac juxta circumſtantias in dubiis expreſſas datis, inniti non poſſe, ad uſitatum apud Sinas Confucii, & Progenitorum cultum permittendum.

Quartò. Miſſionarii nullatenus, nullaque de causa Chriſtianis permittant ſolemnibus, quæ ſemel, & iterum ſingulis annis Confucio, & Progenitoribus offerri ſolent, Sacrificiis, seù oblationibus præeſſe, miniſtrare, aut intereſſe; quas oblationes ſuperſtitione imbutas eſſe declaramus.

Quintò. Miſſionarios, qui in locis, ubi Euangelio operam navant, Tabellarum in Defunctorum honorem privatis in domibus erectarum uſum abolere ſtuduerunt, magnoperè laudamus, atque ut eo, quo cœperunt, pede in poſterùm pergant, adhortamur: Ubi verò hunc uſum tollere difficilius erit, ad hoc ſaltem res temperamentum revocetur, ut ſublatis literis XIN CHU', XIN GOEI,

LING

LING GOEI, ſolummodò defuncti nomen Tabellæ inſcribatur, aut ad ſummum litera GOEI ſuperaddatur : ac ne hujuſmodi Tabella, (quàm in prædicta forma, donec Apoſtolica Sedes de re ipſa judicaverit, non omninò reprobamus) ſuperſtitiosè accipiatur, in loco, ubi Tabellæ privatis in domibus erigi ſolent, ſcripta majoribus characteribus declaratio apponatur, in qua, & quæ ſit Chriſtianorum de defunctis fides, & qualis filiorum, ac nepotum in Progenitores pietas eſſe debeat, enuntietur; Cujus declarationis formam ad hujus Mandati calcem tradidimus : neque tamen prohibemus aliam ejuſdem ſenſus apponi, ſi modò prius à nobis approbata fuerit.

Sextò. Cum nonnulla, ſeù verbo, ſeù ſcripto evulgari animadvertimus, quæ incautos in errorem inducunt, & viam ad ſuperſtitionem patefaciunt, V. G.

Philoſophiam, quam Sinæ profitentur, ſi benè intelligatur, nihil habere legi Chriſtianæ contrarium.

Nomine TAY KIE, ſapientiſsimos Priſcos

ſcos, Deum cauſam primam rerum omnium definire voluiſſe.

Cultum, quem Confucius Spiritibus adhibuit, Civilem potiùs, quàm Religioſum fuiſſe.

Librum, quem Sinæ IE KING appellant, ſummam eſſe optimæ doctrinæ phyſicæ, & moralis.

Hæc & ſimilia, uti falsò temerè, & ſcandaloſè dicta, ſcriptave, diſtrictè inhibemus, nè in toto Vicariatu noſtro diſſeminentur.

Septimò. Caveant Miſſionarii, ne qui Chriſtiani Sinicos libros in Scholis legunt, Atheiſmum, & diverſas ſuperſtitiones, quibus illi libri, tàm in Textu, quàm in Commentariis, ſcatent, in auditorum animos infundant; ſed illos Miſſionarii admoneant, ut obvios errores refutent, & errorum occaſione, quæ de Deo, de Mundi creatione, & gubernatione, Chriſtiana Religio tradit, diſcipulos diligentèr edoceant; atque eoſdem Chriſtianos Miſſionarii frequentèr commonefaciant, ne (quod facilè contingit) ſuis in ſcriptioni-

bus

bus aliquid è Scholæ literariæ principiis legi Chriſtianæ contrarium admiſceant.

Sunt & aliæ quæſtiones, quas hac vice nondum attingimus: quia cum memoratis capitibus, quæ præcipua ſunt, & è quibus alia magna ex parte dependent, proviſum fuerit, facilius erit, quid in cæteris tenendum ſit, præſcribere, & in uſum inducere.

Si quis autem Miſsionarius, quod abſit, nulla habita hujus declarationis, & Mandati ratione, intra duos menſes, memoratas Tabellas, & Verſus ab Eccleſiis ſuis, aut domibus non auferat, aut intra præfatum tempus manum operi non adhibeat, ut quas præſcribimus, regulas in uſum, & morem inducat, conceſſas ei à nobis, & à quocumque alio Vicario, & Provicario Apoſtolico facultates per præſentes revocamus, ac pro tempore præfato revocatas eſſe declaramus.

Neque tamen hac præſenti declaratione, & Mandato eos culpare intendimus, qui alitèr antea cenſuerunt, aliamque praxim ſecuti ſunt ab ea, quàm in poſte-

ſterum ſequendam eſſe ſtatuimus. Mirum enim videri non debet, ſi in rebus hujuſmodi, Miſsionarii omnes unius, ejuſdemque ſententiæ non fuerint, & eam unuſquiſque praxim amplexus ſit, quæ ſibi in Domino magis veritati conſona videbatur. Nunc verò in hoc omnes ſtudia noſtra conferamus, ut idem ſapiamus, ut unanimes uno ore exhibeamus iſtam Eccleſiam non habentem maculam, aut rugam, ſed ut ſit ſancta, & immaculata; ac Deus pacis, & dilectionis erit nobiſcum. Datum in Oppido Changlò Provinciæ Fokienſis die 26. Menſis Martii 1693.

Carolus Maigrot Presbyter Vicarius Apoſtolicus Fokienſis.

QUÆ-

QUÆSITA
IN CAUSA
RITUUM SINENSIUM
Super Mandato, ſeu Edicto
D. CAROLI MAIGROT
Vicarii Apoſtolici Fokienſis in Regno Sinarum, nunc Epiſcopi Cononenſis.

Ab Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis D. Cardinalibus

Specialitèr à ſanctæ memoriæ

INNOCENTIO PP. XII.
DEPUTATIS,

Poſt varias Congregationes, ac longum Jurium hinc indè deductorum examen, confecta: primùm quidem Theologis, & Qualificatoribus ad id ſelectis propoſita,

Ac deindè in Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & Univerſalis Inquiſitionis diſcuſſa, & reſoluta.

CONtroverſiis in Imperio Sinico ſubortis inter Miſſionarios Apoſtolicos, iiſque ad Sanctam Sedem delatis ſub Innocentio Decimo, Alexandro Septimo, & Clemente Nono, nùm quæ-

quædam, quæ à Sinis Gentilibus peraguntur, præſertim ergà Confucium antiquum Philoſophum, & Progenitores defunctos permitti poſſint iis, qui ad Chriſtianam Fidem converſi fuerint; propterea quod alii ex Miſſionariis affirmarent actiones illas ſuperſtitioſas, vel Idololatricas eſſe, alii è contra civiles tantùm, & politicas.

Die 12. Septembris 1645. Quæſita quædam in Sacra Congregatione de Propaganda Fide propoſita, examinata, & reſoluta fuerunt, approbante ſa: me: Innocentio X.

Alia quoque in Sacra Congregatione Sancti Officii pariter diſcuſſa, & reſoluta die 23. Martii 1656. ſa: mem: Alexander VII. approbavit: Et deinde die 20. Novembris 1669. ſan: mem: Clemens IX. utraque vim habere, pro diverſa facti, & circumſtantiarum expoſitione declaravit.

At verò cùm ejuſmodi controverſiæ Miſſionariorum non adhuc quieſcerent, D. Carolus Maigrot Vicarius Apoſtolicus

Fo-

Fokienſis, nunc Epiſcopus Cononenſis, in toto ſuo Vicariatu quædam obſervanda præcepit; donec aliter ab Apoſtolica Sede decretum fuerit, Edicto promulgato die 26. Martii 1693., & in ſeptem Articulos diſtributo.

Porrò petente eodem D. Maigrot ſui Mandati confirmationem, ſan: mem: Innocentius XII. rem ad Sacram Congregationem Sancti Officii diligentiſſimè diſcutiendam remiſit, deputatis ad id quatuor Theologis Qualificatoribus, videlicet Patre D. Joanne Maria Gabriellio Abbate Generali Reformatorum Sancti Bernardi, nunc S. R. E. Cardinali, Patre Nicolao Serrano Priore Generali Fratrum Eremitarum Sancti Auguſtini, Patre Philippo à Sancto Nicolao Exgenerali Carmelitarum Diſcalceatorum, & Patre Carolo Franciſco Vareſio olim Commiſſario Generali Ordinis Fratrum Minorum de Obſervantia Reformatorum.

Utque opportuna Quæſita proponerentur, & de facti circumſtantiis probè

conſtaret, Sanctitas Sua juſſit adeſſe Patrem Joannem Franciſcum à Leoniſſa Ordinis Minorum de Obſervantia Reformatorum, Epiſcopum Beritenſem, & Vicarium Apoſtolicum *Hù Quañg*, qui poſt longam plurium annorum in Imperio Sinico moram, hùc redux advenit, rerum, quæ in illis Regionibus peraguntur, oculatæ Fidei teſtis, Sinarumque Rituum apprimè inſtructus.

Igitur ſolerti cura, & omnibus seriò, exactèque perpenſis, & addita facti circumſtantiarum plena enarratione, infraſcripta efformata fuerunt Quæſita, ſuper unoquoque ex ſeptem Articulis Edicti D. Maigrot Vicarii Apoſtolici Fokienſis, videlicet:

Super Primo Articulo.

Primò. Quæritur, an excludi debeant nomina Europæa, ad ſignificandum Deum Optimum Maximum?

Nomen enim Deus, aliaque vocabula Europæa, quibus ſupremum Ens ſigni-

gnificatur, Sinicis characteribus exprimi vix poſſe; nullamque rei ſignificatæ ideam apud Sinas excitare videntur. Videri poſſunt (*A*)

Secundò. Quæritur, an ad ſignificandum Deum Optimum Maximum, repellendæ ſint voces TIEN, Cœlum, vel XANG TI, Supremus Imperator?

Ratio dubitandi eſt; quia licet aliqui Miſſionarii Europæi exiſtimaverint, & exiſtiment, antiquos Sinas præfatis nominibus TIEN, & XANG TI, indigitaſſe Deum vivum, & verum; nihilominus Miſſionarii ferè omnes aſſerunt, quod Sinenſes Literati (quæ eſt præcipua in Sinæ Imperio Secta) quatenùs ejuſdem Sectæ doctrinam exponunt, & ſequuntur, ſaltem à quingentis annis; cùm in Atheiſmum deciderint, vel omnes, vel ut aliquibus videtur, ferè omnes, nominibus

 TIEN,

(A) *Supplex libellus Procuratoris Generalis Societatis Jeſu §. il primo.*

Obſervationes P. Dez in Mandatum Vicarii Maigrot, à Patribus Societatis Jeſu Sacræ Congregationi exhibitæ, fol.108. §. Prævaluit, par.2. obſerv.1.

TIEN, & XANG TI, nil aliud, niſi Cœlum materiale & viſibile, vel ad ſummum quamdam Cœli virtutem eidem Cœlo inſitam, quam rerum omnium principium, ſeu potiùs conprincipium eſſe putant, deſignant. Unde Cœlo ſic ſumpto, quemadmodum & Terræ, Planetis, Montibus, & Fluviis reſpectivè ſacrificant: Et in Regiis Urbibus Peching, & Nanchinng Templa viſuntur, in quibus ſtatis anni temporibus, præſertim in Templo Pechinenſi, ipſemet Imperator Cœlo ſolemne Sacrificium offert. (*B*)

Ter-

(B) *Semedo Relazione della Gran Monarchia della China par. 1 cap 17 pag. 105., qui ſolummodò teſtatur ſacrificari Cœlo.*

Maffæius Hiſtoriarum Indicarum pag. 100 ait, quod aliqui Cœlum præcipuè vanti ſtudio colendum exiſtimant.

Joannes Guelter in Libro Italico -- Notizie varie dell' Imperio della China pag 88. teſtatur ſacrificari Cœlo.

Memoriale Procuratoris Generalis Societatis Jeſu Sacræ Congregationi exhibitum §. il primo.

Videantur Ludovicus le Compte in Libro Gallico - Nouveaux memoires tom. 2. pag 186., & Pater à Leoniſſa in ſuis reſponſionibus ad Quæſita Sacræ Congregationis....

Et ad Quæſita Eminentiſſimi Caſanate .....

Longobardus apud Navarrettam tom. 1. pag. 246.

Tertiò. Quæritur, an Deus Optimus Maximus ſit appellandus nomine TIEN CHV', Cœli Dominus?

Ratio eſt, quia ab omnibus Miſſionariis Sinenſibus vocabulum TIEN CHV', ad ſignificandum Deum Optimum Maximum longo uſu receptum eſt. Et in hoc Partes diſſentire non videntur. Videri poſſunt iidem Auctores, quibus additur (C).

Quartò. Quæritur, an attentis prædictis, liceat affirmare, Sinas præfatis nominibus TIEN, & XANG TI, intelligere Deum, quem Chriſtiani colunt?

Super ſecundo Articulo.

Primò. Quæritur, an permitti poſſit appendi in Eccleſiis Chriſtianorum Tabellam inſcriptam KING TIEN: Cœlum colito?

Ratio dubitandi eſt, quia prædicta

(C) *Pater à Leoniſſa in ſuis reſponſionibus ad Quæſita Sac. Congregationis Particularis . . . . .*
Et ad Quæſita Eminentiſſimi Caſanate . . . . .

vox TIEN nunc temporis à Sinenſibus Literatis accipitur pro cœlo materiali; ut ſupra dictum eſt in ratione dubitandi, ad tertium Quæſitum, ſuper primo Articulo. (*D*)

Et quatenùs negativè,

Secundò. Quæritur, an ſaltem permitti poſſit cum declaratione, & qua?

Super tertio Articulo.

Proponetur Quæſitum infra, quia pendet à decidendis in ſequentibus.

Super quarto Articulo.

Primò. Quæritur, an ſuperſtitione imbuta ſint ſolemnia, quæ ſemél, & iterum ſingulis annis Confucio, & Progenitoribus offerri ſolent Sacrificia, ſeu Oblationes; itaut iis praeſſe, miniſtrare, aut intereſſe, Chriſtianis nullatenùs, nullaque de cauſa permitti poſſit?

Ra-

(D) *Videri poſſunt Auctores allegati lit B.*

Ratio dubitandi eſt, reſpectu Confucii, quia Secta Literaria, quæ primas obtinet in illo Imperio, Confucium non solùm utì Magiſtrum, verùm etiam utì Sanctum colere videtur. (*E*)

Prætereà in quadam oblatione facienda Confucio, quæ deſcribitur in Libro, ſeu Rituali Sinico, TA MING HOEY TIEN, nonnullæ Orationes, ſeu Offertoria præſcripta ſunt, in quibus Confucii virtus cœlo, terræque æquiparatur, Doctrina antiquis, moderniſque præfertur: Imò ex quo homines eſſe cœperunt, nemo illum æquaſſe dicitur, & quod ejus Spiritus præteritos XING, ſeu Sanctos excellit. Quod autem hìc dictio XING Sanctitatem potiùs, quàm Sapien-

(E) *Videri poſſunt Semedo Relazione della Gran Monarchia della China par.* 1. *cap.* 10. *pag.* 63.
Kircher China Illuſtrata par. 3. *cap.* 1. *fol* 132., *& pag.* 137. *col* 1.
De Marin. Hiſt. de fel. ſucc. lib. 1. *cap.* 8. *pag.* 104.; *qui tamen loquitur de Tunchinenſibus*.
Rhodes in Catechiſ. pag. 113., *& in Relatione Hiſtorica de Tunchino pag* 60.
Bartol. la Cina lib. 1 *pag* 74. *verſ.* 12.

tiam, vel Sapientiam ſimul, & Sanctitatem ſignificet, infertur ex hoc, quod inter illos, qui Confucium præceſſerunt, & XING ſuperiùs appellantur, comprehenduntur ſaltem nonnulli, de quibus expreſſis verbis, in claſſicis Sinarum Libris dicitur, quod poſt mortem in Cœlum evolarunt, & in Cœlis poteſtatem habent favendi hominibus; eoſque etiam Sinenſes antiquitùs, ut Sanctos venerati ſunt, & hactenùs celebrant, ut tales. Inſuper alibi in Libris Sinicis hæc habentur: XING JIN CHY CHY YE: JU IAO, XUN, VEN VANG, CHEV KUNG, KUNG CHV; Id eſt Sanctorum Virorum ſummitas: ut verbi gratia, Antiquiſſimi Imperatores IAO, & XUN, Rex VEN VANG, Princeps CHEV KVNG, & KVNG CHV, ſeu Confucius. Quod verò hoc etiam in loco dictio XING, Sanctitatem potiùs, quàm Sapientiam ſignificet, inferri videtur ex eo, quod omnes ante Confucium hìc nominati, apud Sinas in ſuprema Sanctorum ſerie ab antiquis temporibus referan-

rantur, & ut tales ab iiſdem Sinenſibus ſemper habiti fuerint, ut conſtat ex Libris eorum claſſicis; licet apud Sinenſes Atheos præfata dictio XING in allatis textibus perfectiſsimum, & ſapientiſsimum Virum, vel ſummum perfectionis gradum, ad quem homines, Cœlo ſeu natura favente, pertingere poſſunt, ſignificare videatur.

Ipſe Confucius in ſingulis Civitatibus Ædes habet ei dedicatas, quæ Gymnaſia non ſunt, nec Aulæ tantùm eſſe videntur, ſed potiùs Capellæ; eo quod Sinicè vocentur MIAO, quo vocabulo Idolorum Templa deſignantur, & à nonnullis Auctoribus Ædes prædictæ Templa, ſeu Fana dicantur. Videri poſſunt (*F*)

In quibus Ædibus extat effigies Confucii, vel ſaltem Tabella, cum hac inſcriptione: *Sedes Spiritus Sanctiſſimi, vel Sapientiſſimi Protomagiſtri Confucii*: quæ ver-

(F) *Trigantius, & Riccius de Chriſtiana expeditione lib.1. pag.118.*
Semedo par.1. cap.10. pag 63.
Kircher China Illuſtrata par.3. cap.1. pag.132. col.1.

bis Sinicis eſt hujuſmodi: CHI' XING SIEN SU KUNG CHV' XIN GOEY, ut teſtatur Pater à Leoniſſa, qui aſſerit dictionem Sinicam XING non ſignificare tantummodò Sanctum, ſed aliquando etiam Sapientem. Alii præfatam inſcriptionem, ſic latinè vertunt: *Sanctiſſimi, & Super-Excellentiſſimi.*

Mandarini, ſeu Gubernatores, ac Magiſtratus Urbium, unà cum Literatorum Præfectis, necnon Graduatis, ſeu Doctoribus Literatis bis in anno, nempè circa Æquinoctium Veris, & Autumni ibidem ſolemnem oblationem, ſeu Sacrificium peragunt, in quo à Miniſtro, & Aſſiſtentibus cum variis genuflexionibus, & inclinationibus, dirigente cæremoniarum Magiſtro, ante Tabellam Confucii, ſupra menſam, ſeu Altare expoſitam, candelis accenſis, cum odorum ſuffitu, immolati, ſeu immolandi Animalis ſanguis, ac pili offeruntur, ac deinde terræ infodiuntur, itemque panni ſerici, qui poſteà extra Templum, ſeu Ædem in proximo Atrio, accenſo igne, comburuntur. Item

vinum libatur, occiſorum Animalium, Suis videlicet, Capræ, ſeu Cervi, & ſimilium carnes immolantur; quæ inter aſſiſtentes, & alios, peracta oblatione, ſeu Sacrificio, diſtribuuntur, & ab omnibus magni fiunt, & comeduntur. Ante omnia autem, jam à principio, Confucii Spiritus invitatur, ut adſit, immolatiſque fruatur, venienſque ad oblationem certis cæremoniis recipitur, eique, quidquid in Sacrificio geritur, tanquam præſenti, in Tabella ſignificatur. Miniſtris nonnullorum ante Sacrificium dierum jejunia, & à thoro coniugali abſtinentia publico ritu præſcripta ſunt: Hoſtias immolandas, fuſo in earum auriculis, probandi cauſa, liquore quodam, ſeu vino calido, ſeligunt. Oblatio incipit poſt primum, aut ſecundum Galli cantum, & ſummo mane terminatur: Spiritum Confucii, finita oblatione, abeuntem grato animo, ac certis verborum formulis proſequuntur: & adſtantibus omnibus, antequàm dimittantur, ob Sacrificium benè peractum, felicitates plurimæ promit-

tun-

tuntur, prout in Rituali TA MING HOEI TIEN, tomo ſeu tractatu 91. in deſcriptione oblationis faciendæ Confucio, apud Patrem à Leoniſſa. Videri poſſunt reſpectivè (G)

Præter prædictas binas ſolemnes oblationes, aliæ minus ſolemnes eodem in loco, ſeu quidam alii Ritus, & cæremoniæ in ejuſdem Confucii honorem, ſtatutis temporibus peraguntur, tùm à Magiſtratibus, ſeu Gubernatoribus Urbium, tùm à reliquis Literatis; de quibus etſi ſpeciatim à Vicario Apoſtolico D. Maigrot mentio facta non fuerit, nihilominùs quia in quæſitis Patris Martinii Societatis Jeſu, aliqua ſaltem expoſita fuerunt, hìc aliud quæſitum, ad rem clariùs elucidandam, inſtituitur.

Secundò. Igitur quæritur, an cæremoniæ, ritus, & oblationes minus ſolem-

(G) *Bartol. China par. 3. lib. 1. pag. 71.*
Kircher in China Illuſtrata par. 3. cap. 10. pag. 132.
Le Tellier tom. 2. pag. 274. §. Vous direz.
Lopez cap. 5. de Confucio n. 60. circa med. pag. 64.

lemnes, quæ fiunt in honorem ejuſdem Confucii, à Chriſtianis licitè exerceri, & peragi poſſint in loco præfato?

Ratio dubitandi, præter dicta in præcedenti ratione ad primum, eſt, quia bis ſingulis menſibus, in novilunio ſcilicet, & plenilunio cujuſcumque Urbis Mandarinus, ſeu primarius Magiſtratus, aliique Officiales, & Literati ſummo mane Ædem, ſeu Templum Confucii magna cum pompa adeunt, & ante ejus Effigiem, ſeu Tabellam, accenſis cereis, cum thuris atque odorum ſuffitu, repetitis vicibus genuflectunt, toto corpore proſtrati, ac terram fronte percutientes. Item quandoque, præſertim in novilunio, ab aliquibus vinum, & olera quædam, ac fructus offerri ſolent. Mandarini, ſeu Gubernatores Urbium, ac Magiſtratus, antequàm dignitatem adeant, ſeu ſtatim poſt aditam dignitatem, ſeu dignitatis poſſeſſionem, ad Templum, ſeu Ædem Confucii pergunt, ibique ante ejus Effigiem, ſeu Tabellam, eadem peragunt, quæ fieri ab eis in novilunio,

ac

ac plenilunio modò dictum eſt ; non tamen vinum, olera, nec fructus offerunt. Videri poſſunt (*H*)

Præterea Literati, poſtquam in ampliſſimo Gymnaſio, ſeu Palatio, ubi per aliquos dies probantur, gradus literarios adepti ſunt, ſtatim ad Ædem, ſeu Templum Confucii ſe conferunt, ibique coram prædicta Tabella cereis accenſis, cum thuris atque odorum ſuffitu, iteratis vicibus genuflectunt, toto corpore ad terram proſtrati, prout in aliis proximè relatis ritibus, ſeu oblationibus minus ſolemnibus. Hæ verò in honorem Confucii oblationes tùm ſolemniores, tùm minus ſolemnes, ſeu ritus præfati, ita Sinenſium Imperatorum Legibus, publicoque Regni uſu ſtabiliti ſunt, ut non liceat eos omittere, ſaltem abſque gravi periculo, reſpectivè amiſſionis Mandarinatus, graduum, aut dignitatum. Videri poſſunt (*I*)

Re-

(H) *Omnes, qui allegati ſunt lit. G.*

(I) *Lopez in Prol. dicti tractatus §. Dubia quoque circa finem. Pater à Leoniſſa in ſuis reſponſ. ad quæſita.*

Reſpectu verò Progenitorum, ratio dubitandi circa ſolemnes oblationes, quæ in primo quæſito proponuntur, eſt, quia Sinæ defunctos Parentes, ſeu Progenitores, ſaltem uſque ad quartum gradum, publico ac ſingulari cultu proſequuntur; Ædes eis dedicant, quæ potius Capellæ, & Templa, quàm ſimplices Aulæ videntur eſſe, tùm ex his quæ in eis geruntur, tùm ex nomine MIAO, quo Imperialium, aliorumque Imperii Procerum, Progenitorum defunctorum Ædes, ex antiquiſſima inſtitutione vocantur: quo pariter nomine etiam Idolorum Templa communitèr deſignantur, ut ſuprà dictum eſt; & Animalium quoque ſanguine ex antiquiſſimo ritu in Rituali LY KI' præſcripto, utì etiam oblationum, ſeu Sacrificiorum vaſa, quæ nulli uſui extra Templa prædicta applicari licet, dedicari ſolent: Veſtes verò, quibus Proceres, ac præſertim Imperatores uti ſolebant, aut ſolent, in præfatis oblationibus ſpeciali ritu in eodem LY KI' præſcripto, fieri debent; ac conſumptæ, obſoletæque

cremari, ne profanis uſibus inſerviant.

Cæterorum autem Progenitorum defunctorum Ædes, licèt non MIAO, ſed CHU TANG appellentur, in re id ipſum ſignificare, & ad eoſdem cultus erga defunctorum præfatorum Spiritus exhibendos deſtinari videntur, quia tam in Ædibus CHUNG MIAO dictis, quàm in CHU TANG nuncupatis, Imagines, ſeu Statuæ Primariorum Progenitorum reperiuntur, aut ſaltem, & communiter ubique Tabellæ Progenitorum aſſervantur ſupra menſam, vel Altare cum hac Inſcriptione: *Sedes Spiritus N. defuncti Progenitoris*.

Quæ quidem Tabellæ, ſaltem his temporibus, ideò fieri videntur, ut non tantummodò loco Spirituum, ſeù Defunctorum adhibeantur; ſed etiam, ut iidem Spiritus, ſeù Defunctorum Animæ quodammodò in eis reſideant: quia eo tempore, quo defuncti Progenitores ſepeliuntur, quo etiam earundem Tabellarum incipit uſus, in ipſomet Sepulturæ loco, ut ex Rituali Sinico KIA LY

nun-

nuncupato conſtat, ad dictas Tabellas, flexis genibus, & expreſſis verbis, Spiritus, ſeù Animæ præfatæ invitantur, ut in illis reſideant, & domum revertantur: quo facto, eædem Tabellæ ſolemniter domum deferuntur, ac ſtatuto tempore in Ædibus præfatis, etiam ſolemniter collocantur. Dicitur etiam in dicto Rituali, quod quando in præfatis Tabellis aliquæ literæ mutandæ, vel addendæ ſunt, (quod quidem fit, quando in Ædes præfatas novæ Tabellæ introducuntur, & antiquæ, ſeù priores ad gradum ſuperiorem tranſeunt, juxta ordinem conſanguinitatis; vel quando ab Imperatore nova dignitas, ſeù dignitatis titulus aliquibus Progenitoribus defunctis, juxta Regni morem confertur, qui Tabellis inſcribendus eſt) aqua madefiant, ut abradi poſſint, & abraſis lotiſque, lotionis aqua in Ædis, ſeù Templi parietem projiciatur: quæ Cæremonia ſummam Sinenſium reverentiam erga eaſdem Tabellas indicare videtur. Item in eodem Rituali dicitur, quod tranſacto

quarto

quarto conſanguinitatis gradu, quando ſcilicet in Ædibus, ſeù Templis præfatis dictas Tabellas aſſervari ampliùs non licèt, hujuſmodi Tabellæ terræ infodi debent reſpectivè, vel in propriis ſepulturis eorundem Progenitorum, vel in parte anteriori Ædis, ſeù propè januam: antiquitùs autem ab Ædibus CHUNG MIAO nuncupatis, ad alias Ædes transferri ſolebant, ibique aſſervari, & recondi, & in Rituali KIA LY dicitur, quod Imperator, & Imperii Proceres id faciunt. Ad eaſdem Tabellas, vel ad loca, & ſedilia, ſeù menſas, in quibus dictæ Tabellæ è ſuis Tabernaculis cum ſpeciali reverentia extractæ, expoſitæ jam ſunt, ſi adhiberi debeant, eorundem Progenitorum Spiritus, ſeù Animæ, præſertim ſolemnium oblationum tempore, invitantur, ut deſcendant; & in eis maneant: quod quidem fit, vel expreſſis verbis, ut conſtat ex formula deſcripta in Rituali KIA LY, ubi de oblationibus faciendis, primis familiarum Progenitoribus XY CHU, & SIEN
CHU

CHU nuncupatis, qui jam quartum gradum aſcendentiæ præceſſerunt, fit ſermo, quæ formula in medio Ædis, ſeù Templi, ante vas ibidem cum carbonibus accenſis poſitum, flexis genibus, à Primario oblationis Miniſtrò recitari debet; eaque recitata, ſuper eiſdem carbonibus cum ſpeciali cæremonia, Animalis ſeù Victimæ pinguedo ponitur, ſeù effunditur, ut vapor aſcendat; vel ſaltem, & ſemper cum cæremonia effundendi vinum ſuper palearum manipulum, quæ KIANG XIN, ideſt deſcenſus Spirituum in eodem Rituali appellatur, quæque pariter cum ſolemnitate, & reverentia magna ordinarie fieri debet, in medio Templi, ſeù Ædis ante menſam, ſeù Altare, ubi odores cremantur, quæ HIANG CHO, ideſt odorum menſa vocatur: ibique poſtea fit alia ſimilis cæremonia effundendi vinum, quæ vocatur CHY, ideſt oblatio, quæ loco Spirituum fit (fierique dicitur antiquis vini Inſtitutoribus, ſeù Inventoribus). Itemque Progenitores, ſeù Progenitorum ſpi-

ritus invitantur, ut oblatis fruantur, ſeù frui velint, ut in eodem Rituali præſcribitur. De eodem deſcenſu, ſeù adventu Spirituum, etiam Primogenitorum defunctorum, & de fruitione, ſeù acceptatione oblatorum pluries fit mentio in libris antiquis, & aliis Ritualibus Sinicis. Unde multi Sinenſes eoſdem Progenitorum Spiritus ceremoniis ſupradictis invitatos venire, & frui putant, aut credunt. Non pauci tamen ad imaginariam, vel dubiam potiùs, quàm realem Spirituum præſentiam, adventum, & fruitionem hæc omnia, (ut etiam ex Libris, & Ritualibus Sinicis colligitur) reducere videntur. Confucius verò in libro LUN YU ait: CHI JU CHAY: CHI XIN JU XIN CHAY, ideſt offerendum, ſeù ſacrificandum eſt, veluti adeſſent: ſcilicet illis, quibus offertur, offerendum, ſeù ſacrificandum eſt Spiritibus, veluti Spiritus adeſſent, ſeù exiſterent. Statutis autem anni temporibus in eiſdem locis, ſeù Templis præfatorum Progenitorum defunctorum Spiriti-

riti-

ritibus ſolemnes oblationes, ſeù ſacrificia offeruntur, ad quæ tantummodò cujuſque familiæ Viri, ac Mulieres reſpectivè conveniunt, ac earumdem familiarum Primogeniti ex lege debent primaria officia, in dictis oblationibus exercere; qui etiam propriis manibus Animalia offerenda occidunt, in locis, ac cum cæremoniis in Ritualibus pro perſonarum qualitate reſpectivè præſcriptis: omniaque peraguntur eodem ferè ritu, mutatis mutandis, qui ſuprà in oblationibus ſolemnibus Confucio exhibitis, deſcriptus eſt. In Templis, ſeù Ædibus CHU TANG nuncupatis, juxta Rituale KIA LY, ſerica non offeruntur, nec in eodem fit mentio illius Papyraceæ monetæ, quæ nunc temporis in omnibus oblationibus, quæ Progenitoribus defunctis à Gentilibus fieri ſolent, cremantur: eo quod hæc cæremonia non ſit propria Sectæ Literariæ: neque in fine oblationis, illa verborum formula præſcribitur, qua in ſuperioribus oblationibus abeuntes Spiritus proſequuntur; ſed tantùm ad id quædam inclina-

tiones, & proſtrationes faciendæ referuntur: quibus peractis, Tabellæ, ſi adhibitæ, & expoſitæ fuerint, in locum ſuum reportantur, & in Tabernaculis reponuntur; necnon Progenitorum nomine, ſeù de mandato eorundem, ut in Rituali KIA LY dicitur, à Magiſtro cæremoniarum, Miniſtris primariis, & implicitè adſtantibus omnibus plurimæ felicitates promittuntur: & antequam fiant nonnullæ ex prædictis ſolemnibus oblationibus, ſortibus cum ſpeciali cæremonia, ante januam Ædis, ſeù Templi CHU TANG, eligitur dies; & de felici electione monentur pariter ſpeciali Ritu in eadem Æde, ſeù Templo Progenitores defuncti, ſeù eorundem Spiritus, ut videre eſt in dicto Rituali: in quo etiam dicitur, quod omnes oblationes CHI conſiſtunt tantummodò, ſeù principaliter in totali ſoliditate, & perfectione amoris, & reverentiæ. Et ideò pauperes juxta paupertatem ſuam, infirmi juxta vires ſuas, in illis faciendis ſe gerunt: qui verò divitiis, & viribus

abun-

abundant, juxtà præſcriptos ritus eas peragunt.

Preces verò, licet ex antiquiſſimo Ritu, in Libro, ſeù Rituali LY KY, tantummodò certis temporibus, ſeù pro publicis Imperii neceſſitatibus, in Templis Progenitorum defunctorum CHUNG MIAO nuncupatis, peragendæ perſcribantur, & non pro privatis neceſſitatibus, ſeù indigentiis, vel ad privatas felicitates poſtulandas: cum è contra hoc ipſum ex eodem antiquiſſimo Ritu, in oblationibus etiam ſolemnibus ordinariè offerendis, interdictum videatur: nihilominus etiam ad privatas felicitates ab eiſdem Progenitoribus defunctis petendas, deprecationes, præſertim nunc temporis, à Sinenſibus quandoque fieri referuntur, & probantur, ex alio Rituali Sinico in quatuor Tomos diviſo, & KIA LY pariter dicto, quo Gentiles paſſim utuntur in Sinis: licet hujuſmodi deprecationes non fuerint auctoritate publica, ſed potiùs tacita permiſſione, in eodem Rituali, &

 ali-

alibi, à privatis Doctoribus inſertæ. Communiter autem eo magis felices, ac fortunatos ſe fore putant, aut ſperant, quò majori pietate, ac diligentia ſolitis officiis erga præfatos defunctos functi fuerint. Ex claſſico Rituali etiam habetur, quod in alendis Animalibus, ad uſum ſacrificiorum; tùm XANG TI, tum Spiritibus omnibus etiam Progenitorum, in Templis, & locis eiſdem reſpectivè dicatis, offerendorum deſtinatis, Imperii Urbium Præfectis de mandato Regio injunctum ſit, ut omnem curam adhibeant, Populiſque id ipſum ſuadeant; eo quod ad felicitates pro eiſdem Populis petendas in dictis oblationibus offerri debeant. Item ex claſſicis Ritualibus plura referuntur, unde deduci videtur, Sinenſes non tantùm à XANG TI, aliiſque Spiritibus, Montium ſcilicet, Fluminum &c. verùm etiam à Spiritibus defunctorum felicitates plurimas concedi, ob præfatas oblationes benè peractas, docuiſſe & credidiſſe ab antiquo

tiquo tempore, aut ſaltem finxiſſe.

Qui verò Atheiſticam Doctrinam profitentur, & ſequuntur, licet eorumdem Spirituum exiſtentiam negent, tamen quadam motione ſympathica, per diſpoſitionem Miniſtris ad ſacrificandum vel offerendum præſcriptam, Cœli aerem tenuiſſimum, in quem defunctorum Spiritus reſolvi aſſerunt, concitari, ac moveri, & quodammodo attrahi ad oblationem inſinuant; unde beneficos influxus, erga offerentes adſtanteſque promanare docent. Quod infertur etiam ex iis, quæ habentur in extractis ex libro, cui titulus: *Confucius Sinarum Philoſophus, & per Patres Societatis iterum impreſſus, ac in parvo libello Sacr. Congregationi oblatus*. Tandem præfati Athei, prout antiqui omnes, ſub nomine QUEY XIN, Spiritus omnes etiam defunctorum, dum genericè eos deſignare, vel nominare volunt, comprehendunt; & de præfatis QUEY XIN, genericè multa præclara referunt; ſicque Populis erga illos ti-

 mo-

morem pariter, & honorem ſuadent. (*L*)

Præter prædictas ſolemnes oblationes, quæ fiunt in honorem defunctorum Progenitorum, aliæ etiam minus ſolemnes oblationes, necnon alii Ritus, ac cæremoniæ, eiſdem in Ædibus, ſeù Templis, diverſis anni temporibus, præſertim prima die anni Sinici, in Solſtitiis, ac ſingulis menſibus, in novilunio ſcilicet, & plenilunio, in honorem eorundem defunctorum fieri ſolent; De quibus licet Vicarius Apoſtolicus D. Maigrot ſpecificam mentionem non fecerit, expedire videtur, ob rationem ſuprà allatam, ubi de oblationibus minùs ſolemnibus Confucio fieri ſolitis agitur, ut etiam ſpeciale Quæſitum hìc inſtituatur, unde,

Tertiò. Quæritur an Chriſtianis liceat in

(L) *Maffejus hiſt. Indic. pag.*100.
*Semed. par.*1. *cap.*118. *pag.*101. *ubi tamen negat eſſe propriè Sacrificia.*
*Alexand. de Rhodes lib.*1. *cap.*27. *pag* 88. & 89., *qui loquitur de Tunchino.*
*De Marin. lib.*1. *cap.*14. *fol.*155. *qui pariter loquitur de Tunchino.*

in præfatis Ædibus, ſeù Templis ſupradictas oblationes minùs ſolemnes offerre, in eis miniſtrare, ſeù quomodolibet inſervire, necnon alios Ritus, & cæremonias peragere?

Ratio dubitandi, præter ea, quæ dicta ſunt in ſuperiori ratione, ad Quæſitum reſpectu præfatorum defunctorum,eſt, quia ſupradictis temporibus uniuſcujuſque familiæ perſonæ utriuſque ſexus, ad quas juxta præſcriptum in Ritualibus Sinicis, ac præcipuè in Rituali KIA LY, ex officio ſpectat, ſummo mane debitis ac ſpecioſis veſtibus indutæ, Ædes Progenitoribus dicatas, ac pridie pro more ornatas, reſpectivè adeunt; in eis coram Tabellis eorundem Progenitorum, poſt ablutionem manuum, cum variis inclinationibus, & genuflexionibus, è Tabernaculis per Miniſtros deſignatos extractis, & ſuper menſam, ſeù Altare collocatis, cereis accenſis, odores ac thura cremantur, vinum libatur, & ſuper palearum manipulum effunditur, (quæ cæremonia indicat deſcenſum Spirituum)

fru-

fructus varii, ac potio CHA dicta offertur, ſeù apponitur coram qualibet ex eiſdem Tabellis; ac tandem cum aliis genuflexionibus, & inclinationibus, Spiritibus abeuntibus quodammodò valè dicitur.

In plenilunio verò juxta ea, quæ habentur in Rituali KIA LY, cæremonia extrahendi Tabellas è Tabernaculis non fit, vinum non apponitur, ſed fructus, & potio CHA: cætera, ut in novilunio, peraguntur.

Inſuper diebus quaſi ſingulis, & in certis caſibus, coram Tabellis præfatis, ab his, ad quos ſpectat, inclinationes, & proſtrationes variæ fiunt, odoreſque quandoque cremantur, cereis accenſis.

Tandem qui ſunt tenuioris fortunæ, ut non habeant Ædes, ſeù Templa Progenitoribus defunctis dicata, in domibus privatis, coram Tabellis eorundem, in ſupradictis anni temporibus reſpectivè, accenſis candelis, cum thuris ſeù odorum ſuffitu offerunt, ſeù apponunt carnes, vinum, potionem CHA, fructus, & alia

alia hujuſmodi ; genuflexionibus , ſeù inclinationibus etiam adhibitis , minori tamen cum ſolemnitate. Sinæ enim domi communitèr habent locum aliquem, tanquam lararium, ubi dictas Tabellas cum ſolita inſcriptione aſſervant, eaſque ſingulis diebus ſæpè ſalutant, ac certis temporibus, uti dictum eſt, coram eiſdem Ritus, ac cæremonias præfatas peragunt.

Item Sinenſes ferè omnes ſepulchra eorundem Progenitorum, quæ in montibus, ſeù locis prææltis extra mænia ſunt, ſemel in anno adeunt, ibi oblationem faciunt, apponendo ſcilicet carnes, vinum, fructus, potionem CHA, & alia hujuſmodi cum ſolitis genuflexionibus, & inclinationibus: aliquando autem ſolemniùs hæc omnia peragunt, juxtà Ritus, ac vires; adhibita etiam cæremonia effundendi vinum, quæ, ut ſuprà KIANG XIN vocatur: herbas etiam, & gramina circa ſepulturas nata eradicant, purgant, plorant, mox finitis lacrymis, oblatis veſcuntur.

Alias

Alias inſuper oblationes,tùm ſolemnes, tùm minùs ſolemnes, Sinenſes facere ſolent mortuis Progenitoribus, præſertim à die obitus, uſquequò ſepulturæ tradantur: quæ, excepta circumſtantia Templi, ſeù Ædis, necnon veſtium ſpecioſarum, (quia lugubribus veſtimentis eo tempore utuntur) in cæteris cum ſupradictis reſpectivè concordant. Et ideò,

Quartò. Quæritur an Chriſtianis liceat, præfatas oblationes, Ritus, ac cæremonias,coram ſupradictis Progenitorum Tabellis, in privatis domibus, vel etiam in eorundem Progenitorum Sepulchris, aut antequam defuncti prædicti ſepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri conſuetas, unà cum Gentilibus, vel ſeorſim paragere, eiſque miniſtrare, aut intereſſe?

Quintò. Quæritur an Chriſtianis liceat, præfatas omnes oblationes, tùm ſolemniores, tùm minùs ſolemnes, necnon alios Ritus, ac cæremonias, tàm in Ædibus, ſeù Templis defunctorum, quàm domi, & in Sepulchris, prout

ſuprà

ſuprà relatæ ſunt, peragere, aut eis ſimul cum Gentilibus intereſſe, vel in eis miniſtrare, ſaltem præmiſſa publica, vel ſecreta proteſtatione, eos non religioſo, ſed civili tantùm, ac publico cultu, erga defunctos Progenitores, hæc omnia præſtare, nec ab eis quidquam petere, aut ſperare.

Sextò. Quæritur an liceat, ſeu permitti poſſit Chriſtianis, eaſdem omnes oblationes reſpectivè in locis ſupradictis, vel ſaltem domi, ac defunctorum Sepulchris, ſeorſim, vel etiam cum Gentilibus offerre; alioſque ritus, ac cæremonias peragere, ſublatis omninò ſuperſtitioſis, vel ſuperſtitionis ſpeciem præ ſe ferentibus; hoc eſt, ea tantummodò offerendo, quæ juxta Regni morem vivis offerri ſolent; & cum cæremoniis, ac ritibus erga vivos fieri, vel adhiberi ſolitis? Et an hoc ſaltem liceat, præmiſſa ſeu adhibita ſupradicta proteſtatione?

Ratio eſt, quia niſi hæc ſaltem Sinenſibus Chriſtianis permittantur, valde timendum eſt, nè qui Chriſtiani jam

ſunt,

ſunt, Chriſtianam Religionem penitùs abijciant; & qui nondum illam ſuſcepère, in poſterum nullatenus amplexentur: imò in Chriſtianos, tanquam in Patriorum Rituum, erga defunctos Progenitores, deſertores ac deſtructores inſurgant; eoſque ac Miſſionarios omnes, minis ac perſecutionibus exagitent, & à Regno penitùs excludant.

Ita, quoad factum pertinet, teſtatur Pater Joannes Franciſcus de Nicolais à Leoniſſà, Vicarius Apoſtolicus *Hu Quañg*, Epiſcopus Beritenſis; apud quem ſunt Ritualia, aut Textus allegati, eaque exhibuit, & interpetratus eſt.

Super quinto Articulo.

Quæritur primò, an Chriſtianis permitti poſſit, dictas Tabellas Progenitorum in privatis domibus retinere, cum inſcriptione XIN CHV' XIN GOEI, LING GOEI, ideſt: *Thronus, ſeu ſedes Spiritus, ſeu Animæ N. defuncti.*

Et quatenùs negativè,

Se-

Secundò . Quæritur , an ſaltem abraſa ea inſcriptione ſolummodò defuncti nomine inſcripto , aut ad ſummum ſuperaddita litera GOEI , Sedes , ſeu Thronus?

Et quatenùs negativè ,

Tertiò . Quæritur , an ſaltem cum declaratione , qua declaretur , quæ ſit Chriſtianorum de defunctis fides , & qualis filiorum , ac nepotum in Progenitores pietas eſſe debeat ?

HIC QUÆRITVR , quid decernendum ſit circa tertium Articulum ſupra omiſſum , tenoris ſequentis?

„ Quæſita ſuper capitibus inter hujuſce „ Miſſionis Operarios controverſis , Sum„ mo Pontifici Alexandro VII. propoſita , „ multis in rebus non eſſe veridica declara„ mus : ac proindè Miſſionarios , reſponſis „ ab Apoſtolica Sede , rectè quidem & ſa„ pienter , ac juxta circumſtantias in du„ biis expreſſas datis , inniti non poſſe , ad „ uſitatum apud Sinas Confucii , & Pro„ genitorum cultum permittendum .

Super ſexto Articulo.

Quæritur quid decernendum ſit ſuper ſexto Articulo præfati Edicti D. Maigrot, tenoris ſequentis?

„Cùm nonnulla, ſeu verbo, ſeu ſcri„pto evulgari animdaverterimus, quæ in„cautos in errorem inducunt, & viam ad „ſuperſtitionem patefaciunt, verbi gra„tia: Philoſophiam, quam Sinæ profiten„tur, ſi benè intelligatur, nihil habere „Legi Chriſtianæ contrarium:

„Nomine TAY KIE, Sapientiſſimos „Priſcos Deum cauſam primam rerum „omnium definire voluiſſe:

„Cultum, quem Confucius Spiritibus „adhibuit, civilem potiùs, quàm religio„ſum fuiſſe:

„Librum, quem Sinæ IE KING ap„pellant, ſummam eſſe optimæ Doctrinæ „phyſicæ, & moralis.

„Hæc, & ſimilia, uti falsò, temere, „& ſcandalosè dicta, ſcriptavè diſtrictè in„hibemus, ne in toto Vicariatu noſtro diſ„ſeminentur.

Super ſeptimo Articulo.

Quæritur, an ſit approbandum, quod D. Maigrot diſponit in ſeptimo Articulo; tenoris ſequentis:

Caveant Miſſionarii, nè qui Chriſtiani Sinicos Libros in Scholis legunt, Atheiſmum, & diverſas ſuperſtitiones, quibus illi Libri tàm in Textu, quàm in Commentariis ſcatent, in Auditorum Animos infundant; ſed illos Miſſionarii admoneant, ut obvios errores refutent; & errorum occaſione, quæ de Deo, de Mundi creatione, & gubernatione, Chriſtiana Religio tradit, Diſcipulos diligenter edoceant; atque eoſdem Chriſtianos Miſſionarii frequentèr commonefaciant, nè (quod facilè contingit) ſuis in ſcriptionibus aliquid è Scholæ Literariæ principiis Legi Chriſtianæ contrarium admiſceant.

RESPONSA

Quæ ad Quæſita ſuperiùs relata, prævio diuturno, maturo, ac diligentiſſimo examine,

DE MANDATO SA. ME.

INNOCENTII XII.

PRIUS INCHOATO,

Ac deindè juſſu Sanctiſſimi D.N.D.

CLEMENTIS PP. XI.

Per plures Annos continuato,

A Sac. Congregatione Eminentiſſimorum, ac Reverendiſſimorum DD. S. R. E. Cardinalium in tota Republica Chriſtiana, adversùs Hæreticam pravitatem Generalium Inquiſitorum à Sede Apoſtolica ſpecialiter deputatorum,

Auditis Partibus, necnon Theologorum, & Qualificatorum ad id deputatorum votis, data fuerunt, ac poſtmodùm ab eodem SS. D.N. approbata, & confirmata.

Super primo Articulo.

AD primum Quæſitum, Sacra Congregatio cenſuit, non eſſe adhibenda nomina Europæa ad ſignificandum

Deum

Deum Opt. Max. Inutilis ſiquidem eſſet eorum uſus, poſito quòd illa Sinicis characteribus exprimi vix poſſint, nec ullam apud Sinas rei ſignificatæ ideam excitare valeant.

Ad ſecundum reſpondit Affirmativè. Si enim illis vocibus apud præcipuam Sinenſium Sectam, quæ Literatorum nuncupatur, nonniſi Cœlum corporeum, & viſibile, vel quædam Cœli virtus eidem Cœlo inſita deſignatur, quæcumque alia tandem eiſdem vocibus ſignificatio attribui valeat, abſtinere ab eis prorsùs debent Miſſionarii, ne anſam præbeant illis gentibus exiſtimandi, nihil aliud eſſe Deum, quem Chriſtiani colunt, quàm Cœlum corporeum, aut ejus virtutem.

Ad tertium ſimiliter reſpondit Affirmatiuè, præſertim cum nulla hac in re adſit inter partes controverſia.

Ad quartum ſufficientèr fuiſſe proviſum in reſponſione ad ſecundum Quæſitum.

Super ſecundo Articulo.

AD primum. Attentis iis, quæ dicta ſunt in reſponſione ad ſecundum Quæſitum primi Articuli; Sacra Congregatio reſpondit, permittendum non eſſe in Eccleſiis Chriſtianorum appendi Tabellam, de qua agitur, nec iam appenſam retineri. Etſi enim nefas omninò ſit ſuſpicari, quod aliqui Miniſtri Euangelici Tabellam hujuſmodi in Eccleſiis Chriſtianorum permittentes, alio animo id faciant, quàm per inſcriptionem in ea appoſitam, non Cœli materialis, ſed Factoris ac Domini Cœli, adeoque veri Dei cultum explicandi: abſtinendum tamen omninò eſt ab illa praxi, quam, juxta ea, quæ habentur apud S. Leonem *ſerm.7.de Nativ.Domini*, cum quis in noſtris invenerit, qui erroribus relictis Chriſtianam fidem amplexus eſt, eam ſecum partem opinionis vetuſtæ, tamquàm probabilem retinere poſſet, quam fidelibus, & infidelibus viderit eſſe communem.

Ad

Ad ſecundum. Præſuppoſita inſcriptione, de qua agitur, reſpondit Negativè. Quod ſi loco inſcriptionis: *Cœlum colito*: proponeretur alia: *Dominum Cœli colito*, eſſet hæc ſubrogatio novæ Tabellæ, non declaratio antiquæ.

Super tertio Articulo.

REmiſſa ad alium locum quæſtione, remittitur & ad illum reſponſio.

Super quarto Articulo.

AD ſex Quæſita hujus articuli Sacra Congregatio reſpondit: Chriſtianis nullatenùs, nullaque de cauſa eſſe permittendum præeſſe, miniſtrare, aut intereſſe ſolemnibus Sacrificiis, ſeù oblationibus, quæ in utroque Æquinoctio cujuſque anni Confucio, & Progenitoribus defunctis fieri ſolent, tamquam ſuperſtitione imbutis.

Similiter nec eſſe permittendum in Æ-

dibus Confucii, quæ eo appellari dicuntur vocabulo, quo apud Sinas Idolorum templum deſignari dicitur, exerceri, ac peragi à Chriſtiani cæremonias, Ritus, & oblationes, quæ in honorem ejuſdem Confucii fieri dicuntur, tum ſingulis menſibus in novilunio, & plenilunio à Mandarinis, ſeù Primariis Magiſtratibus, aliiſque Officialibus, & Literatis, tum ab iiſdem Mandarinis, ſeù Gubernatoribus, ac Magiſtratibus, antequam dignitatem adeant, ſeù ſaltem poſt ejuſdem poſſeſſionem adeptam: tum denique à Literatis, qui poſtquam ad gradus ſunt admiſſi, è veſtigio ad Templum, ſeù Ædem Confucii ſe conferunt.

Item non eſſe permittendum Chriſtianis, in Templis, ſeù Ædibus Progenitoribus dicatis, oblationes minus ſolemnes eiſdem facere, nec in illis miniſtrare, aut quomodolibet inſervire, vel alios Ritus, & cæremonias peragere.

Demùm nec eſſe permittendum Chriſtianis præfatas oblationes, Ritus, ac cæremonias, prout in Quæſitis relatæ

ſunt,

ſunt, coram Progenitorum Tabellis, in privatis domibus, nec in eorumdem Progenitorum Sepulchris, aut antequam defuncti Sepulturæ tradantur, in eorum honorem fieri conſuetas, una cum Gentilibus, vel ſeorſim peragere, iiſque miniſtrare, aut intereſſe; imò prædicta omnia, tamquam à ſuperſtitione inſeparabilia, juxta ea, quæ in Quæſitis propoſita ſunt, ne quidem eſſe permittenda Chriſtianis, præmiſſa publica, vel ſecreta proteſtatione, ſe non religioſo, ſed civili, ac politico tantùm cultu erga defunctos illa præſtare, nec ab eis quidquam petere, aut ſperare.

Cæterùm per Reſponſa hujuſmodi non cenſendam eſſe damnatam præſentiam illam, ſeù aſſiſtentiam merè materialem, quam cum Gentilibus ſuperſtitioſa peragentibus, citrà ullam ſive expreſſam, ſivè tacitam geſtorum approbationem, ac quovis miniſterio penitùs ſecluſo, eiſdem ſuperſtitioſis actibus quandoque præſtari contingat à Chriſtianis: cum aliter odia, & inimicitiæ vitari non poſ-

ſunt, facta tamen fidei proteſtatione; & ceſſante periculo ſubverſionis.

Similiter nec per eadem Reſponſa vetari, quominùs erga defunctos peragi poſſint alia, ſi quæ ſint, juxta earum gentium mores, quæ verè ſuperſtitioſa non ſint, nec ſuperſtitionis ſpeciem præ ſe ferant; ſed intrà limites civilium, ac politicorum Rituum contineantur. Porrò quænam hæc ſint; & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant, tùm Domini Patriarchæ Antiocheni Commiſſarii, & Viſitatoris Generalis in Imperio Sinarum, tùm Epiſcoporum, ac Vicariorum Apoſtolicorum illarum partium judicio relinquendum eſſe: qui tamen intereà omni, quo poterunt, ſtudio, ac diligentia curare debebunt, ut Gentium cæremoniis penitùs ſublatis, illi ſenſim à Chriſtianis, & pro Chriſtianis hac in re uſu recipiantur Ritus, quos Catholica Eccleſia pro defunctis piè præſcripſit.

Su-

Super quinto Articulo.

AD tria Quæſita hujus Articuli Sacra Congregatio reſpondit : Chriſtianis non poſſe permitti, Tabellas Progenitorum, juxtà Sinenſium morem, in privatis domibus retinere , cum inſcriptione , qua Thronus , ſeu Sedes Spiritus , vel Animæ N. defuncti , adeoque qua Spiritum , ſeu Animam illius defuncti ibidem aliquandò ſiſti, vel reſidere ſignificetur ; imò nec cum alia, qua Sedes , ſeu Thronus , adeoque idem ac priori , licet magis contracta, inſcriptione, deſignari videatur.

Quò verò ad Tabellas ſolo defuncti nomine inſcriptas , tolerari poſſe illarum uſum, ſecluſo ſcandalo, hoc eſt , dummodò qui Chriſtiani non ſunt , arbitrari non poſſint, Tabellas hujuſmodi à Chriſtianis retineri ea mente , qua ipſi illas retinent ; & adjecta inſuper declaratione ad latus ipſarum Tabellarum apponenda, qua & quæ ſit Chriſtianorum de de-

functis fides, & qualis filiorum, ac Nepotum in Progenitores pietas eſſe debeat, enuncietur.

AD QUÆSITUM tertii Articuli hùc remiſſum, Sac. Congregatio ſatiùs duxit nihil reſpondere; ne aliàs Apoſtolica Sedes ab eo, quem in ejuſmodi controverſiis Sinicis hactenus tenuit, antiquo more recedere cogatur; quo nimirum ad ea, quæ ſibi pro tempore, tametſi diverſimodè expoſita fuerunt, reſponſa quidem veritatis ſemper dare, nunquàm verò ſuper expoſitorum hujuſmodi veritate, ſeu falſitate pronunciare conſuevit.

Super ſexto Articulo.

NIhil certi affirmari poſſe quoad propoſitiones enunciatas in hoc ſexto Articulo, niſi præhabitis plenioribus, & neceſſariis rerum in eis contentarum notitiis. Intereà tamen committendum eſſe præfato Domino Patriarchæ Antiocheno, ut auditis Epiſcopis, & Vicariis

Apo-

Apoſtolicis, necnon peritioribus Miſſionariis illarum Partium, hac in re id ſtatuat, atque decernat, quod juxta datam ſibi à Domino prudentiam Catholicæ Religionis indemnitati, atque Animarum ſaluti magis expedire cenſuerit.

Super ſeptimo Articulo.

PRæſuppoſito quod Sinici Libri Atheiſmum, & diverſas ſuperſtitiones contineant, prout in Mandato Domini Epiſcopi Cononenſis dicitur, utile non modò, ac ſalutare, ſed & omninò neceſſarium fuiſſe monitum, de quo agitur in ſeptimo Articulo, adeòque illud eſſe approbandum.

Laudandam demùm eſſe declarationem in calce ejuſdem Mandati adjectam, qua dicitur culpandos non eſſe illos Miſſionarios, qui aliam praxim ab ea, quæ in ipſo Mandato præſcribitur, ſequi hactenùs duxerunt; cùm mirum videri non debeat, quod in ejuſmodi materia, per tot annos diſcuſsa, & in qua, juxta diverſas Apoſto-

licæ Sedi expoſitas circumſtantias, diverſa itidem antehac emanarunt ejuſdem Sedis reſponſa, concordes omnes non fuerint in eadem ſententia. Ita proindè hac in re agendum fore, tùm à præfato Domino Patriarcha Antiocheno, tùm ab aliis, quibus ſuperiùs reſponſorum executio injungetur, ut omnis quidem Ethnicæ ſuperſtitionis ſpecies, ejuſque afflatus, juxta Tertulliani monitum, etiam de longinquo devitetur: inſimul tamen Operariorum Euangelicorum in Vinea Domini ſtrenuè, ac ſedulò laborantium, qui priuſquàm ſupra relata Dubia, ex ſolita hujus S. Sedis providentia, ac rectitudine dirimerentur, aliter ſenſerunt, honori, ac famæ conſulatur, nec tamquam Idololatriæ fautores traducantur; præſertim quia pleraque ex illis, quæ Chriſtianis permittenda non eſſe, ſicut præmittitur, reſponſum fuit, ipſi quoque ſe nunquam revera permiſiſſe declararunt: nec dubitandum ſit illos, finita jam cauſa, præfatæ Sanctæ Sedis mandatis, ea qua decet, humilitate, & obedientia eſſe obſecututos.

DE-

DECRETUM
SANCTISSIMI D. N.
CLEMENTIS PAPÆ XI.

Fer. 5. die 20. Novembris 1704.

IN *Congregatione Generali Sanctæ Romanæ, & univerſalis Inquiſitionis, habita in Palatio Apoſtolico Quirinali, coram Sanctiſs. D. N. D. CLEMENTE divina providentia PAPA XI., ac Eminentiſſimis, & Reverendiſſimis DD. S. R. E. Cardinalibus, in tota Republica Chriſtiana, contra hæreticam pravitatem, Generalibus Inquiſitoribus, à Sancta Sede Apoſtolica ſpecialitèr deputatis:*

Sanctitas Sua, poſtquam in pluribus Congregationibus coram ſe habitis, ab ipſo Pontificatus ſui primordio, ſuper præmiſſis Quæſitis, ſeu Dubiis Theologorum, ac Qualificatorum, ad id à ſanctæ memoriæ Innocentio XII. deputatorum, ſententias exceperat: poſtquam itidem plurièś de iis egerat cum

DD.

DD. Epiſcopis Berytenſi, & Roſalienſi, Vicariis Apoſtolicis in Regno Sinarum, Romæ nunc commorantibus: ac poſtquam demùm quicquid in ejuſmodi controverſiis Patres Franciſcus Noel, & Gaſpar Caſtner, Societatis Jeſu Procuratores, & Miſſionarii Apoſtolici ejuſdem Regni deducere potuerunt, ſeu voluerunt, audiverat: Reſponſa ſupradicta, quæ in aliis præcedentibus Congregationibus ſimilitèr coram Sanctitate Sua habitis, diù multumque diſcuſſa, ac mature examinata fuerant, confirmavit, & approbavit; illaque Domino Carolo Thomæ de Tournon Patriarchæ Antiocheno Commiſſario, & Viſitatori Apoſtolico, in præfato Sinarum, & aliis Indiarum Orientalium Regnis tranſmitti mandavit, unà cum congrua, & opportuna inſtructione deſuper facienda, ad hoc ut tàm ipſe, quàm reliqui Archiepiſcopi, Epiſcopi, ſeu alii, qui in illis partibus Viſitatoris, Delegati, ſeu Vicarii Apoſtolici munus exercent, vel in poſterùm exercebunt, Reſponſa hujuſmodi ab omnibus, & ſingulis nunc, & pro tempore ibidem exiſtentibus Miſſionariis cujuſcumque Ordinis, Religionis, & Inſtitu-

ſtituti, etiam Societatis Jeſu, necnon ab univerſis Chriſti fidelibus earumdem partium, ſub pœnis canonicis, ea qua decet, obedientia obſervari curent, & faciant; ſuſpenſa tamen intereà, juſtis & rationabilibus ex cauſis, animum Sanctitatis Suæ moventibus, eorumdem Reſponſorum publicatione, ſeu quavis evulgatione tàm in Urbe, quàm in aliis Europæ partibus. In contrarium facientibus non obſtantibus quibuſcumque.

Ioſeph Bartolus Sanctæ Romanæ, & Vni verſalis Inquiſitionis Notarius.

Loco ✠ Sigilli.

DECRETUM

EMIN. CAR. TURNONII,

S E U

Publicatio Judicii Pontificii, in Sinarum Imperio facta.

CAROLUS THOMAS MAILLARD DE TOURNON, Dei & Apoſtolicæ Sedis gratia Patriarcha Antiochenus, SS. D. N. CLEMENTIS Divina Providentia PAPÆ XI. Prælatus domeſticus, ejuſque Pontificio ſolio Aſſiſtens, nec non S. R. Univerſalis Inquiſitionis Conſultor, ac in Indiis Orientalibus, & Sinarum Imperio, finitimiſque Regnis & Inſulis Commiſſarius Apoſtolicus, & Viſitator Generalis, cum facultate Legati de latere &c.

Reverendiſſimis Dominis & Fratribus Epiſcopis, locorum Ordinariis & Vicariis Apoſtolicis, Reverendiſſimis Provicariis, nec non Miſſionariis Apoſtolicis in his Regnis Sinarum, ſalutem in Domino ſempiternam.

QUandoquidem audivimus Euangelicos operarios accerſiri, *(a)* de aliquibus ad ſanctam Religionem noſtram ſpectantibus interrogan-

gandos; ut ſelectum dominici verbi ſemen à noxiis ſuperſtitionum oleribus publica confeſſione ſeparare valeamus, utque ſimus unanimes veritatis teſtes & aſſertores; atque ſine ſcandalo errantium in invio, uno ore & corde Deum glorificemus, qui non eſt diſſenſionis Deus: Inhærentes menti Sanctæ Sedis Apoſtolicæ, & deciſioni (de qua nobis conſtat) ab eadem ſuprema Sede, atque à SS. D. N. Clemente divina Providentia Papa XI. nuper emanatæ, poſt emenſa tot annorum ſtudia & labores, in examine controverſiarum hanc Miſſionem diu exagitantium, regulam & legem certam, ab omnibus in poſterum obſervandam, pro muneris noſtri debito proponere, declarare, & ſtatuere decrevimus, prout in ſubſequentibus reſponſis ad quæſita, quæ fertur eſſe facienda, cum ea majori qua fungimur poteſtate, etiam Legati de latere proponimus, ſtatuimus, & decernimus, & ab omnibus Miſſionariis tam Sæcularibus, quàm Regularibus, cujuſcumque Ordinis, etiam Societatis Jeſu, in hac Miſſione obſervari mandamus.

Si interrogentur de doctrina, legibus, ritibus, ſeu conſuetudinibus Sinicis in genere, an illis conſentiant, an promittant illos aut illas non impugnare, nec contra ſcribere aut prædicare? Reſpondere tenebuntur, quoad ea, quæ ſunt conformia Chriſtianæ Legi, & cum ea licitè & ritè componi poſſunt, affirmativè; quoad alia, negativè.

Si deinde interrogentur, quænam ſint in Divi-

na

na Lege, quæ Sinarum doctrinæ non ſunt conformia? Reſpondebunt, plura. (*b*) Et ad exemplificandum inducti, dicere poterunt pro libitu ea, quæ ſibi occurrent de ſortibus, de ſacrificiis, ſeu CI, quæ ſiunt Cœlo, Terræ, Soli, Lunæ, Planetis, Spiritibus, artium inventoribus, & aliis. Cùm ſoli Deo rerum omnium conditori liceat Chriſtianis ſacrificare, & ab eo proſpera quæque & adverſa ſortiantur.

Si deſcendant interrogationes ad CI, ſeu ſacrificia Confucii & Progenitorum, (*c*) negativè reſpondebunt: non poſſumus illa facere, aut permittere Divinæ Legis cultoribus.

Item negative, quoad uſum Tabellarum defunctorum Progenitorum, (*d*) juxta morem Sinicum.

Item negativè, ſi interrogentur, an XAM TI, vel TIEN ſint Chriſtianorum verus Deus. (*e*)

Si interrogentur, quare de prædictis ita ſentiant? Reſpondebunt: quia non componuntur cum cultu veri Dei: & ita à ſuprema Sede eſt deciſum, quæ eſt regula infallibilis Chriſtianorum in rebus fidei.

Si circa tempus deciſionis? Omnibus ſit notum, illam emanaſſe die 20. Novembris 1704.

Si demum dicatur, quomodo vobis de hoc conſtat? Reſpondebunt: nobis conſtat ex declaratione de hoc facta à Patriarcha Antiocheno Superiore noſtro, qui oracula Summi Pontificis in

ſe

ſe habet, vigore ſuarum facultatum, & tenemur ei credere.

Et ita ex commiſſa Nobis, licet immeritis, auctoritate Apoſtolica, etiam cum facultate Legati de latere, omnibus & ſingulis Epiſcopis, Vicariis Apoſtolicis, locorum Ordinariis, Miſſionariis, & Presbyteris tam Sæcularibus, quam Regularibus, etiam Societatis Jeſu, in hac Sinica Miſſione exiſtentibus, & in futurum exituris præcipimus, & obſervari mandamus, ſub pœna excommunicationis latæ ſententiæ, Sanctæ Sedi Apoſtolicæ ita reſervatæ, & Nobis, ut ne quidem ſub prætextu cujuſcumque privilegii à Summis Pontificibus conceſſi, etiam Patribus Societatis Jeſu, ab excommunicatione poſſit quis unquam abſolvi, præterquam in mortis articulo: ad quem ſolum effectum, & non in aliis caſibus, & quatenus opus ſit, quodcumque privilegium hujuſmodi, vigore ſpecialis facultatis, qua ad id fungimur, ſuſpendimus & revocamus: ſublata etiam facultate eludendi, ſeu aliter interpretandi hoc noſtrum Mandatum, ſub prætextu Decreti (*f*) Alexandri ſanctæ memoriæ Papæ VII. editi anno *1656.* vel alicujus magni periculi. Etenim ex ſpeciali Indulto, Apoſtolicarum Conſtitutionum interpretatio & declaratio Nobis eſt commiſſa &c. (*g*) Ac propterea declaramus, non obſtante dicto Decreto, aut quocumque gravi periculo, ita ab omnibus in hac Miſſione permanere, vel ingredi volentibus, ſub prædicta pœna ipſo facto incurrenda, eſſe tenen-

nen-

nendum, docendum, & reſpondendum: cum maximum Religionis & Miſſionis bonum propriè conſiſtat in decore & honore Divinæ Sponſæ, quam Chriſtus acquiſivit ſanguine ſuo, & inconſutili veſte contexit.

Datum Nankini die 25. Januarii anno 1707. Pontificatus autem SS. D. N. Clementis divina providentia Papæ XI. anno ſeptimo.

CAROLUS THOMAS Patriarcha Antiochenus Viſitator Apoſtolicus.

Publicata Nankini die 7. Februarii 1707.

Andreas Candela S. Viſitationis Apoſtolicæ Cancell. & Miſſionarius Apoſtolicus.

Notæ

Notæ ad ſuperioris Decreti intelligentiam.

(a) *Ea citatio peculiari Imperatoris edicto facta eſt, & à Jeſuitis Pekinenſibus, per encyclicam epiſtolam ad cæteros Miſſionarios ſcriptam, denunciata, die* 28. *Decembris* 1706.

(b) *Hactenus Jeſuitis viſum erat, nihil in Sinenſium Philoſophia contineri, quod cum Chriſtiana Religione componi non poſſet. Hic jam oppoſitum declaratur.*

(c) *Confucium Sinarum Philoſophum, ac Progenitores defunctos, non veris ſacrificiis, ſed ritibus merè civilibus à Sinenſibus coli contenderant Jeſuitæ; atque ita cultum illum iiſdem ad fidem converſis licitum fecerant. Contrarium hic ſtatui vides; ſacrificia nimirum illa eſſe, ac prorſus illicita.*

(d) *Defunctorum progenitorum tabellas, ad ſolam memoriam, atque ad pietatem in Nepotibus excitandam, a Sinenſibus ſervari propugnaverant Jeſuitæ; atque adeo ritum illum, non tam ſuperſtitionis, quàm filialis pietatis eſſe contenderant. Et hic tamen ritus modò proſcribitur, ob id certè quod multa ſuperſtitioſa contineat. Nam præter alia, Tabellas illas* animarum ſedes *eſſe putant, eaſque illis aſſiſtere, ad Nepotum oblationes & ſacrificia recipienda.*

(e) *Sinenſes Cœlum materiale, ſeu vim ipſam activam cœli colunt, utì primum rerum omnium principium, quod plerumque Sinicis illis vocabulis exprimunt, XAM TI, vel TIEN: Jeſuitæ autem verum Deum, qui à Chriſtianis colitur, iiſdem ipſis nominibus nuncupabant, cœlumque colendum dictitabant; ita tamen ut Cœli nomine, rerum omnium conditorem per figuram intelligerent. Atque illud eſt quod præſenti Decreto prohibetur; ne fortè Sinenſes eumdem à nobis coli Deum exiſtiment, qui ab ipſis impiè colitur.*

(f) *Hoc ipſum Decretum eſt, à Jeſuita Martinio quondam extortum, facto perperàm expoſito, & diſſimulatis Sinenſium ritibus, quibus Confucium & Progenitores colunt: eoque ad hanc uſque diem abuſi ſunt Jeſuitæ, ad Innocentii X. Decretum, quo ritus illi anno 1645. proſcripti fuerant, eludendum; & ad Epiſcopi Cononenſis, Vicarii Apoſtolici Fokienſis judicium deprimendum. Quare præſenti edicto cavetur, ne quid ſimile contingat in poſterum.*

(g) *Cùm Decreta duo in ſpeciem pugnantia circumferrentur; alterum quidem Innocentii Decimi, quo Sinenſium ritus, quales à Joanne Baptiſta de Morales Dominicano expoſiti fuerant, damnabantur; alterum Alexandri VII. quo iidem ritus, quales à Martinio Jeſuita multo fuco obducti fuerant, magna ex parte permittebantur: nec niſi difficulter ſciri Romæ poſſet, uter Oratorum rem ipſam, utì veritas habet, Apoſtolicæ Sedi expoſuiſſet: idcircò ejuſdem Legato poteſtas*